

Ved 1. Behandling af Forslaget i Folketinget udtalte Udenrigsministeren bl. a.: »Siden Efteraaret 1919, da Handelskonventionen af 1893 udløb efter Opsigelse fra spansk Side, har vor Handel og Skibsfarts Forbindelse med Spanien været ordnet ved midlertidige Aftaler. Disse gik oprindelig ud paa at forlænge den gamle Overenskomst, som fastslog Mestbegunstigelse med Hensyn til Told, men allerede efter den foreløbige Tarifrevision af 1921 vægrede Spanien sig ved at forny sine midlertidige Aftaler med andre Lande paa Grundlag af gensidig Mestbegunstigelse. Fremtidig skulde disse Aftaler kun give Ret til Behandling efter Minimaltariffen, og da den spanske Regering efter Gennemførelsen af den endelige Tarifrevision i 1922 begyndte at afslutte Handels-Overenskomster, hvorved der indrømmedes Nedsættelser i Minimaltariffen, kom Danmark i den Situation, at dets Eksportvarer blev behandlet ugunstigere end tilsvarende Varer fra andre Lande.

For at fjerne denne for vor Handel saa skadelige Forskelsbehandling og for i det hele taget at skabe større Sikkerhed for den økonomiske Forbindelse mellem de to Lande blev der paa den danske Regerings Initiativ indledet Forhandlinger om en ny Handelskonvention. Disse Forhandlinger stødte imidlertid paa store Vanskeligheder, som medførte flere og langvarige Udsættelser. Her skal jeg blot fremhæve, at Hovedvanskeligheden til Stadighed har ligget i det af Spanien overfor os — ligesom overfor alle andre Lande — straks fremsatte og med megen Styrke fastholdte Krav om Lettelser for Indførselen af sine Vine. Man ønskede i saa Henseende principalt en Nedsættelse af vor Vintold, der betegnedes som særlig høj, subsidiært, at Alkoholgrænsen for de lette, lavere beskattede Vine forhøjedes fra 14 til 16 pCt. Medens afgørende Hensyn maatte hindre den danske Regering i — paa den ene eller den anden Maade — at modificere Vintolden som Led i vor samlede Spiritusbeskatning, tilbød den ved Forhandlingernes Genoptagelse i Begyndelsen af forrige Aar som en Indrømmelse til de spanske Vininteresser at ophæve den ved Lov af 20. December 1924 indførte, senere fornyede indenlandske Tillægsafgift paa Vin samt — som Garanti mod en tilsvarende Forhøjelse af Tolden — at binde Sætserne for Vin under Løbe-Nr. 27 og 28. Dette Tilbud modtog Spanien omsider som Løsning paa Vinspørgsmaalet, der lige fra Begyndelsen havde været den væsentligste Anledningssten for Overenskomsten.«

Selve Konventionen følger i alt væsentligt de samme Retningslinier som vore andre efter Krigen afsluttede Handelsstraktater. Den er bygget paa Mestbegunstigelsesprincip-